A°. 1904. N°. 36.

PUBLICATIE-BLAD.

BESCHIKKING
van den 16n. Augustus 1904, No. 613.

DE WAARNEMENDE GOUVERNEUR van Curaçao,

Heeft goedgevonden te bepalen dat de beschikking van den 27n. Juli 1904, No. 556, houdende voorschriften in geval van brand in het Publicatie-blad zal worden geplaatst.

De waarn. Gouverneur voornoemd,
C. MULLER.

BESCHIKKING
van den 27n. Juli 1904, No. 556,
waarbij worden vastgesteld voorschriften in geval van brand.

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

Gelezen den brief, dd. 11 Juni ll., No. 86/64, van den Kapitein-Kommandant der troepen en van het garnizoen alhier;

Zoomede gelezen de missive, dd. 28 derzelfde maand, No. 362, van den waarnemenden Procureur-Generaal alhier en die, dd. 15 Juli ll., No. 148/S, van den Kommandant der Scheepsmacht in de Caraibische zee alhier.

Heeft goedgevonden :

A. Het onderstaande voorschrift in geval van brand vast te stellen :

Art. 1.

Bij het ontstaan van brand, roept de persoon, die den brand ontdekt, met luider stem: BRAND! BRAND! en waarschuwt de naastbijgelegen militaire of politiewacht.

Art. 2.

Deze laatste waarschuwt onverwijld den commandant der Hoofdwacht in het Waterfort. Voorts worden door de zorg der marechaussees de Procureur-Generaal en de commandant der marechaussees gewaarschuwd.

Art. 3.

De commandant der Hoofdwacht doet door den hoornblazer der wacht in het Waterfort, op het Gouvernementsplein en in het fort Amsterdam het signaal „ALARM", gevolgd door drie stooten, blazen. Onmiddellijk laat hij in de eerste plaats den Officier der artillerie, voorts den Garnizoenscommandant, den Officier van Piket en den Luitenant-Adjudant waarschuwen.

Daarna zendt hij zoo noodig een ordonnans om den Officier van gezondheid der 2de klasse en den conducteur der Artillerie te waarschuwen.

De poort van het Waterfort wordt gesloten; niemand mag het fort verlaten dan voor dienst.

Door den schildwacht voor het geweer aan de Hoofdwacht en den sergeant of korporaal planton aan het Riffort wordt de bel gedurende vijf minuten geluid.

Art. 4.

Indien de Garnizoenscommandant of degene die hem vervangt, oordeelt dat ook de hulp van de ter plaatse aanwezige Nederlandsche oorlogsschepen wenschelijk of noodzakelijk is tot blussching van den brand, dan kunnen op zijn last de navolgende seinen worden gedaan:

BIJ DAG:

2 kanonschoten van het Waterfort en

2 kanonschoten van het fort Nassau en het hijschen van een roode vlag aan den vlaggestok der forten Water-, Rif en Nassau.

BIJ NACHT:

de kanonschoten als bij dag en het hijschen van een brandende lantaarn aan den vlaggestok der drie genoemde forten.

Art. 5.

Op het signaal bedoeld in het eerste lid van art. 3 verzamelen zich kader en manschappen voor de kazerne in het Waterfort als volgt:

a. het brandpiket, dat is de afkomende wacht, gekleed in wachttenue;

b. het overige personeel ongewapend, gekleed in corveetenue.

De serjeantmajoor of, bij diens ontstentenis, de oudste onderofficier, wijst het personeel aan voor de brandspuit, ter sterkte van:

1 onderofficier.

1 korporaal.
1 hoornblazer.
18 infanteristen.

Voorts wijst hij zoo noodig personeel aan om het brandpiket te versterken.

Onder leiding van den oudsten der bij de brandspuit ingedeelde onderofficieren, wordt de brandspuit gereed gesteld om uit te rukken.

Is de officier der Artillerie in het fort Amsterdam present, dan rukt de spuit onder bevel van dien officier uit; is bedoelde officier niet thuis bevonden, dan rukt de spuit uit onder bevel van den conducteur der Artillerie, van den Sergeant-majoor der compagnie of van den oudsten der aanwezige onderofficieren.

Het brandpiket rukt tegelijk met het spuit uit, ongeacht of de officier van piket al dan niet in het Waterfort present is.

Het overige personeel blijft onder bevel van den Sergeant-majoor of van den oudsten onderofficier in het Waterfort en wacht nadere bevelen af.

Art. 6.

Ieder onderofficier, korporaal of mindere is verplicht zich in geval van brand ten spoedigste naar het fort te begeven. Het is ten strengste verboden zich, zonder daartoe een uitdrukkelijk bevel te hebben ontvangen, bij het personeel der brandspuit aan te sluiten of zich eigendunkelijk naar het terrein van den brand te begeven.

Art. 7.

De Garnizoenscommandant voert op het terrein van den brand het bevel.

De Luitenant van Artillerie, bijgestaan door den conducteur, is belast met de brandbluschmiddelen.

De Luitenant van piket zorgt voor het behoorlijk afzetten van en het bewaren der orde op het terrein.

De Luitenant-Adjudant begeeft zich onmiddellijk naar den Gouverneur.

Art. 8.

Is de brandspuit uitgerukt onder bevel van een onderofficier dan mag bij een niet uitslaande brand eerst met spuiten aangevangen worden, nadat een officier daartoe het bevel heeft gegeven.

Tot dit oogenblik wordt alles tot watergeven gereed gesteld.

Art. 9.

Op het in art. 4 bedoelde sein zullen op last van den commandeerenden officier der zeemacht de brandspuiten der Nederlandsche oorlogsschepen met de noodige bediening aan

wal worden gezonden en onder geleide van een officier der Marine naar de plaats van den brand worden vervoerd, om daar onder de bevelen van den Garnizoenscommandant gebezigd te worden, zooals deze noodig oordeelt.

Zijn er stoomschepen met brandspuiten aan boord in de haven, dan worden de gezagvoerders door of namens den havenmeester verzocht om de spuiten met bediening aan wal te zenden en onder de bevelen van den Gernizoenscommandant te stellen.

Bij brand op een der in de haven liggende schepen wordt op last van den Commandant der Zeemacht een zijner officieren met een behoorlijk bemande en gewapende sloep onmiddellijk naar het schip, alwaar de brand is ontstaan, gedirigeerd, ten einde zonder verwijl dat schip zoo ver mogelijk van den wal en van de overige schepen te verwijderen en om verder alle zoodanige assistentie te verleenen als waartoe zij in staat is.

Overigens zullen de equipages der oorlogs- en koopvaardijschepen aan boord verblijven en zich gereed houden om, zoodra de Gouverneur dit noodig oordeelt, hulp te verleenen.

Art. 10.

De marechaussees staan den Garnizoenscommandant ter zijde in al wat in het belang der veiligheid en orde noodig is.

Art. 11.

De bewoners van het stadsdistrict worden verzocht zorg te dragen, dat in elk bewoond huis steeds een emmer met handvatsel voorhanden is, om in geval van brand ter beschikking gesteld te worden van hen, die met de blussching belast zijn.

Art. 12.

Aangezien het in het algemeen belang is, dat de brand zoo spoedig mogelijk gebluscht wordt, zoo worden de bewoners of eigenaars van huizen of erven, niet in de nabijheid der zee of van de haven gelegen, verzocht, bij het ontstaan van brand in hunne buurt, op aanvraag, het benoodigde water tot blussching te verstrekken.

B. Het voorschrift in geval van brand, vastgesteld bij Gouvernements-beschikking van den 11den November 1887, No. 650, met de later bij beschikking van den 23sten Augustus 1888, No. 557, daarin aangebrachte wijzigingen te doen vervallen.

De Gouverneur voornoemd,

J. O. DE JONG V. B. & D.